

4147

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Var påskdag för hävarna till kyrktornet för att få klockbeck. En påskdag höjde farmin två ringningar från tornet. Prästen Arvedson kom ut för att höra vad det var. Farmin gick upp i tornet o mötte en karing i trappan. Han fråga 'vem det var som ringde. Karing en svava; att det var ett par pojkar. eller det fanns inga. Karingen var sen försvunnen.

4147

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Skärtorsdagsnatten skulle en
na sjället skjutet men var ändå så
rädd att en inte våga lägga sej. Men
mer givde grisslen under sängen.

Östergötland
Finspång län
Risinge o:m
1927

Myrt. Rep. Andersson
Sovstorp
4147 Br Gust. Bostin

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

I Brudberget (strac vid Risinge kyrka) har ett brudpar blivit intagna, så de kom från kyrkan och vigts.

Ög.
Kringö
Kap. Anderson
1927
4147

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

Förr fick alla yrkesmän sina
verktyg med sig i graven. Skräddare fick
prässjärn, nål o sax, skornakare ham-
mare o. s. v. Dessutom fick de plogar, mest
3- o. 6-skellingar, samt brännvin. Farmär,
som också var dödgrävare, har druckit
brännvin, som han hittat i gravarna.

4147

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

Man sköt efter liken o pasta.
eldbränder efter dem.

4147

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

På ett berg vid Lundsby Tomte-
backe såg man för nattetid två eldar
brinna o man trodde, att skatter
var gömda där.

4147

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

Kyrkoherde Cassel begrav
sin hustru på Kolstadsplatsen. Men under
en hel månads tid fick han ingen ro
varken natt eller dag utan sig ofta den
söta. Sen di grävt upp henne o lagt
henne i en annan grav, blev det tyst.

4147

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

Då fru Granholm från Länne-
torps dag o skulle begravas, bad "läm-
tarna" mig gräva igen väl, för det
var "e le karing." Pöndan efter kom di
o sa: "Du gjorde inte som vi bad dej."
"Det har jag väl gjort," svara' jag följtes.
"Anej, hon var hemma, innan vi kom
från kyrkan, för då hålls hon ögge på
reim o le levde i kistorna."

4147

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

Efter ett bykåke vid Risinge
pistgård såg alla, då de kom ut vid
3-tiden på natten, prosten Arwedsson, som
var död för länge sedan, stå uppe på en
jordhöj. Alla blev rädda och många
därifrån utom jag själv, som många
kall över jordhögen.

4147

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

Det var en stutare vid Vi bergu
som hette Otto East. När han dog och
skulle begravas, stanna hästerna vid
Ölstad Gångärd. Di kunde inte komma ut
gläcken, förän di gick efter andra häster.
Di fick tag i ett par svarta och di drog där
likt men di blev vita av lödder.